

[Pürschel.]

saa vandrer de ind igen. Overfor disse Folk vil man nu have Arbejdshuset, hvor man kan indsætte dem paa ubestemt Tid, 1—5 Aar, og man haaber ad den Vej at naa et Stykke frem med disse Folk. Sikkerhedsforvaringen tager derimod Sigte paa de farlige Forbrydere, særlig paa de professionelle Indbrudstyre, de Voldsforbrydere, som kommer igen Gang paa Gang, og visse farlige Sædelighedsforbrydere, navnlig dem, der gør sig skyldige i Voldtægt, og endelig ogsaa en vis Kategori af Alfonser, nemlig den Del af dem — de falder jo i to Grupper —, som er tilbøjelige til at anvende Vold; disse Personer vil ogsaa kunne komme ind under Sikkerhedsforvaringen. Formaålet med denne er at uskadeliggøre disse Personer for lænere Tid, og jeg minder her om, at i Sikkerhedsforvaring kan man paa Grundlag af den første Bestemmelse holde en Mand i 20 Aar, og hvis man efter disse 20 Aar skønner, at han vedblivende er farlig og ikke bør slippes løs paa Samfundet, kan han efter Landsrettens Kendelse blive derinde i endnu 5 Aar og atter 5 Aar og saa fremdeles. Dette er jo en Afspærring, en Sikring for Samfundet saa effektiv, som vi slet ikke kender den efter Straffeloven af 1866, sikkert et Institut, som vil være egnet til i høj Grad at indgyde disse Folk Respekt.

Naar man nu spørger, og det Spørgsmaal er jo naturligt, om Samfundet efter denne Lov eller dette Lovforslag, maa jeg kalde det endnu, er bedre stillet i Kampen mod Forbryderen, end man var tidligere, vil jeg være tilbøjelig til at besvare dette Spørgsmaal i hvert Fald for de erhvervs- og vanemæssige Forbryderes Vedkommende med ubetinget Ja. Fra visse Hold har der været hævdet, at der i de senere Aar har vist sig en stærk Stigning i Tallet paa de groveste Forbrydelser her i Landet. Vi har jo, som det gentagne Gange har været omtalt under disse Forhandlinger, ikke faaet vor Kriminalstatistik ført op til Dato, og det beklager jeg paa ny, og jeg vil her udtale Ønsket om, at den maa blive ført à jour, ikke mindst fordi det jo vil være af stor Interesse, naar man skal gøre Erfaringerne for, hvorledes dette Lovforslag virker, op, da at have Statistikken i Orden for den Tid, der ligger forud for og efter Lovens Ikrafttræden. Men man kan af Statistisk Aarbo-

udrage nogle Tal, og jeg skal i det følgende nævne nogle. Jeg forudskikker den Bemærkning, at disse Tal maa behandles med stor Varsomhed; for mange Grupperes Vedkommende er de saa smaa, at de af almindelige statistiske Hensyn i Virkeligheden ikke tillader nogen sikker Slutning, men jeg tror alligevel, at man kan se noget af dem, og navnlig vil jeg gerne søge at belyse dette Spørgsmaal, om det er rigtigt, at de grove Forbrydelser er i en voldsom Stigning her i Landet i den seneste Tid.

Jeg har undersøgt Tallene for Voldtægt og forsætligt Drab. Med Hensyn til *Voldtægt* er Forholdet det, at der i Femaaret 1886—90 paadømtes i alt 106 Tilfælde, i 1907—11 paadømtes i alt 105, i 1914—18 — under Krigen — 111, i 1919—23 68 og i 1924—26 — de tre sidste Aar, der findes opgjort — 34 Tilfælde.

Man vil altsaa se, at det aarlige Gennemsnit for disse Paadømmelser er henholdsvis 21,2, 21,0, 22,2, 13,6 og 11,3. Jeg minder paa ny om, at man skal være forsigtig med at slutte; for det er smaa Tal, det her drejer sig om. Men man maa huske paa, at sammenligner man Befolkningstallet fra den første Periode med Befolkningstallet nu, er det jo forøget med ca. 50 pCt. Man maatte altsaa derfor for den sidste Femaarsperiode med Udgangspunkt fra den første have været berettiget til at vente, idet den første havde 106 Tilfælde, ca. 150 Tilfælde.

Med Hensyn til *forsætligt Drab* er Forholdet det, at i 1886—90 blev paadømt 40 Tilfælde, i 1907—11 41, i 1914—18 — Krigsaarene — 49, i 1919—23 46 og i 1924—26 15 Tilfælde.

I aarligt Gennemsnit bliver det altsaa 8,0, 8,2, 9,8, 9,2 og 5,0. Jeg tror, at selv om man maa omgaa disse Tal med al mulig Varsomhed, har man Lov til at sige, at de i hvert Fald ikke kan bruges som Grundlag for en Paastand om, at de grove Forbrydelser er i en voldsom Tiltagen her i Landet. Saa meget synes jeg, man med Sikkerhed kan slutte ud fra disse Tal.

Der er i disse Aar, jeg her har undersøgt, tre Femaarsperioder og en Trearsperiode, altsaa i alt 18 Aar, idømt Livsstraf i i alt 7 Tilfælde. Der blev i disse Aar paadømt i alt 191 Sager, hvor Folk blev fundet skyldige i forsætligt Drab. Det